

Аналітичний центр «Нова Економіка»

**ЗБІРНИК ТЕЗ НАУКОВИХ РОБІТ
УЧАСНИКІВ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ДЛЯ СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ ТА МОЛОДИХ УЧЕНИХ**

**ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ
ТА МЕНЕДЖМЕНТУ: ПРОБЛЕМИ,
ПЕРСПЕКТИВИ, ЕФЕКТИВНІСТЬ**

6 листопада 2021 року

**Київ
2021**

УДК 330.34(063)
Т 33

Тенденції розвитку економіки та менеджменту: проблеми, перспективи, ефективність: збірник тез наукових робіт учасників Всеукраїнської науково-практичної конференції для студентів, аспірантів та молодих учених (м. Київ, 6 листопада 2021 р.). – К.: Аналітичний центр «Нова Економіка», 2021. – 96 с.

УДК 330.34(063)

Організатори конференції не завжди поділяють думку учасників. У збірнику максимально точно відображається орфографія та пунктуація, запропонована учасниками.

Усі матеріали подаються в авторській редакції

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО І МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ

Краснопольов П. В.

ЕФЕКТИВНЕ ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ У КИТАЇ
В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19 5

Шейко В. О.

ОСОБЛИВОСТІ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНИХ ОПЕРАЦІЙ
УКРАЇНИ З БОЛГАРІЄЮ ТА РУМУНІЄЮ 10

СЕКЦІЯ 2. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

Малий А. О.

СКЛАДОВІ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ 14

Миколайчук М. М., Базік М. О.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ
ЯК ІНСТРУМЕНТ РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ 19

Остапенко А. О.

СИСТЕМА РИНКУ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ:
ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ 23

СЕКЦІЯ 3. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ

Немченко В. В., Гриза А. С.

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ТА ПЕРСПЕКТИВИ
ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
ПІДПРИЄМСТВ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ 27

Мялковська С. М., Семенюк І. Ю.

МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ УКРАЇНИ З США 31

Мялковська С. М., Боковець В. В.

УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ
СУЧАСНИМ ПРОМИСЛОВИМ ПІДПРИЄМСТВОМ 35

Чабанюк О. В.

БІЗНЕС-ПЛАНУВАННЯ ТА НЕОБХІДНІСТЬ ЙОГО РОЗРОБЛЕННЯ 39

Чепіжко О. Ю.

РОЗВИТОК ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ 42

СЕКЦІЯ 4. РОЗВИТОК ПРОДУКТИВНИХ СИЛ І РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

Варламова І. С., Конєва А. В.

АНАЛІЗ РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ МІЖБЮДЖЕТНИХ ВІДНОСИН
УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ 45

Чабанюк О.В.

Магістрант кафедри економіки, обліку та підприємництва

Науковий керівник: к.е.н., доцент Хмарська І.А.

Національний університет кораблебудування ім.адм.Макарова

м.Миколаїв, Україна

БІЗНЕС-ПЛАНУВАННЯ ТА НЕОБХІДНІСТЬ ЙОГО РОЗРОБЛЕННЯ

Незважаючи на всі труднощі і проблеми в Україні в сфері приватного підприємництва зайняті вже мільйони людей. Однак бізнес - це зовсім особлива манера життя, що припускає готовність робити самостійні рішення і ризикувати. Як всім добре відомо, гарантії успіху не може дати ніхто. Рівень «смертності» підприємств дуже високий - близько 50% усіх нових підприємств перестають існувати протягом першого року функціонування. Феномен падіння підприємств широко досліджується і вивчається, але вдається виявити й усунути вплив лише деяких чинників, що призводять до цього. Типовими причинами краху підприємств є: загальний економічний спад, випуск товарів, що не задовольняють потреби ринку, неправильне управління та маркетинг і, звичайно ж, неадекватне фінансування. Цей перелік можна доповнити великою кількістю інших факторів, більшість з яких в тій чи іншій мірі є похідними від названих основних причин.

За сучасних умов господарювання бізнес-план практично є робочим інструментом, що використовується в усіх сферах підприємництва. Його бажано розробити у разі організації нової фірми; об'єднання існуючих підприємств і створення на базі цього інтегрованого організаційно-правового утворення; трансформації власності; започаткування зовнішньоекономічної діяльності.

Добре розроблений та обґрунтований бізнес-план є важливим підґрунтям так званої бізнес-пропозиції, використовується у процесі переговорів з партнерами; він відіграє неабияку роль у підборі на роботу кваліфікованих

фахівців; його обов'язково використовують задля залучення надійних інвесторів і кредиторів [1].

Починаючи розробку бізнес-плану, треба чітко уявляти собі, що кожний конкретний план має свої особливості і не існує якогось придатного на всі випадки життя універсального бізнес-плану.

На практиці не існує стандартної, універсальної, єдиної для всіх випадків форми бізнес-плану. Конкретний бізнес-план може і не бути детальним. Подана структура бізнес-плану охоплює усі головні розділи, котрі необхідно розробляти, оскільки кожний із них розкриває властиву лише йому функцію.

Бізнес-план охоплює як зовнішні, так і внутрішні цілі. Основна зовнішня ціль полягає в тому, щоб запевнити майбутніх партнерів і кредиторів в успіху справи. Головна внутрішня ціль бізнес-плану - бути основою управління підприємницькою діяльністю. Конкретні цілі розкривають зміст і особливості планових заходів, особливості самого підприємства, специфіку його діяльності.

Підприємства, що вже сформувались, при розробці бізнес-плану мають певні переваги порівняно з підприємствами-початківцями. Цифри, які вони використовують для розрахунків, надійно обґрунтовані результатами їх діяльності, їх задуми на майбутнє впливають з їх колишньої стратегії, спираючись на успіхи підприємства, досвід, набутий на своїх помилках.

На шляху створення будь-якої справи постає ряд суттєвих перешкод, кожна з яких за відсутності необхідного підходу може стати причиною виникнення проблемної ситуації. До них відносяться організація управління, накопичення капіталу, розробка та маркетинг продукту, підтримання на необхідному рівні валового прибутку та захист бізнесу від небажаного впливу. Статистика свідчить, що 75% усіх нових починань у бізнесі є невдалими в перші роки [2].

При виникненні будь-яких труднощів суб'єкт підприємницької діяльності повинен дослідити стан бізнесу та виявити можливі перешкоди. Кожного разу, з'ясувавши та вирішивши певну проблему, підприємство тим самим звільняється

ще від однієї перешкоди, яка може призвести до невдачі, і, таким чином, підвищує свої шанси на успіх.

Багато з проблем можуть бути вирішені шляхом постійного уточнення бізнес-плану з метою приведення його у відповідність до умов, що змінюються. Це дасть можливість використовувати бізнес-план як реальний критерій оцінки фактичних результатів діяльності підприємства.

При вивченні фактичних результатів роботи порівняно з бізнес-планом виявляються позитивні та негативні сторони організації, які можна використати для усунення відхилень між плановими і фактичними показниками.

Отже, бізнес-план може сприяти залученню інвесторів та кредиторів. Перед тим, як ризикувати своїм капіталом, інвестори мають впевнитись у надійності розробки проекту та мати уявлення про його ефективність. Вони мають вивчити бізнес-план перед розглядом можливості капіталовкладень.

Література:

1. Цигилик І.І., Криховецька З.М., Паневник Т.М. Основи підприємництва. Друге видання, перероблене та доповнене. / Навчальний посібник. – К.: Центр учбової літератури, 2010. – 224 с.
2. Куденко М.Ю. Бізнес-план підприємства. Основні принципи підготовки. – Х.: «Штрих», 2001. – 32 с.
3. Лаврів Л.А. Планування діяльності організації: навч. посібник/ Л.А. Лаврів. – Тернопіль: Крок, 2013. – 320 с.

Чепіжко О.Ю.

Магістрант кафедри економіки, обліку та підприємництва

Науковий керівник: к.е.н., доцент Хмарська І.А.

Національний університет кораблебудування ім.адм.Макарова

м.Миколаїв, Україна

РОЗВИТОК ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стратегічним напрямком державного регулювання зовнішньоекономічної сфери є проведення експортоорієнтованої політики підприємств, що передбачає оптимізацію структури експорту, розширення асортименту товарів та послуг,

підвищення частки високотехнологічної продукції в загальному обсязі, пошук нових ринків збуту. Однак, з огляду на надто високу імпортозалежність (насамперед енергозалежність) України, досягнення зростання експорту без росту імпорту неможливе. А оскільки торговельні обмеження на імпорт практично вичерпали свої можливості, то основним напрямом скорочення імпорту повинно стати зменшення енергоємності ВВП за рахунок інтенсифікації впровадження ресурсозберігаючих технологій [1].

Шляхами поступового вдосконалення зовнішньоекономічної стратегії вітчизняних підприємств є:

- формування і розвиток нових зв'язків, побудованих на спільному використанні прогресивних технологій та технічних рішень;
- розвиток кооперації у виробництві технічно складних і капіталомістких виробів, орієнтованої на реалізацію продукції як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках;
- підвищення конкурентоспроможності основних товарів українського експорту (машинобудівна продукція, продукція агропромислового та хімічного комплексу, продукція металургії) з метою збереження традиційних ринків збуту;
- створення на взаємовигідних умовах транснаціональних і міжнаціональних корпорацій у пріоритетних галузях, сферах і видах виробництва та експорту;
- сприяння на вигідних для інтересів держави умовах експорту українського капіталу в формі прямого інвестування гірничовидобувних підприємств держав СНД або концесійного освоєння родовищ корисних копалин.

Державна політика стосовно іноземних інвестицій повинна бути зорієнтована на істотне збільшення іноземних інвестицій у вітчизняні та спільні підприємства, насамперед у пріоритетні галузі економіки України для сприяння модернізації та підвищенню технологічного рівня виробництва, забезпечення просування українських товарів і послуг на міжнародні ринки [2].

Значний резерв підвищення ефективності зовнішньоторговельної діяльності підприємств міститься у підвищенні якості самих зовнішньоторговельних контрактів. Сучасний стиль торгівлі має включати супровід постачання товарів відповідними послугами розміщення на території покупця торговельних представництв і сервісних центрів. Це сприяє стійкості і передбачуваності торговельних контрактів, дає можливість поліпшити маркетингове забезпечення торгівлі, максимально підняти планку прибутковості операцій.

Розвиток світових торговельних відносин свідчить, що торговельна компанія в складі корпоративної структури є ефективним інструментом для завоювання ринків. Українському національному виробнику важко конкурувати з міжнародними виробниками як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках без такого ефективного збутового забезпечення.

Для збільшення українського експорту в межах здійснення експортоорієнтованої стратегії вітчизняних підприємств необхідно: 1) розвивати конкурентоспроможне експортне виробництво; 2) стримувати інфляцію; 3) активно сприяти залученню іноземних інвестицій.

Найважливішим аспектом реформування економіки вважається перехід «тіньової» економіки та її зв'язків з корумпованими колами державного управління до легальних інституціональних відносин. Доки існує узаконена можливість отримання ренти, розпоряджаючись державним, колективним, корпоративним майном, зусилля багатьох управлінців будуть спрямовані не на підвищення ефективності використання цього майна, а на підвищення розміру ренти. Радикальним розв'язанням подібної ситуації є швидка приватизація.

Необхідною умовою розвитку як експортного, так і орієнтованого на внутрішній ринок виробництва є зменшення податкового тягара. Як показують дослідження, найбільший вплив на ціну має податок на дохід підприємств. У такій ситуації можливо досягти компромісу між фіскальним інтересом держави та його інтересом щодо розвитку своїх підприємств. Доцільно було б встановити невелику ставку податків у розмірі 10-15%. Такий крок позитивно вплине на

різні аспекти національної економіки: полегшить нелегкий стан підприємств, зробить не вигідним ухиляння від податків, буде стимулювати перехід підприємств із тіньового сектору до легального, дасть можливість підприємствам збільшити доходи [3].

Обґрунтування нової моделі зовнішньоекономічної діяльності повинно бути адекватним зовнішній господарській сфері і відштовхуватись від внутрішніх реалій.

Проблема взаємозв'язку і взаємовпливу внутрішніх і зовнішніх відносин - одна з найбільш складних проблем, яка була і залишається предметом гострої полеміки між різними теоретичними напрямками науки. Кожен з цих напрямків виходить із трактувати проблеми, що розглядається, із власних уявлень про джерела та рушійні сили взаємовідносин.

Література:

1. Пашута М.Т. Прогнозування та програмування економічного і соціального розвитку: Навч. посібник. — К.: Центр навч. літ., 2005.
2. Борисова І.І. Правове забезпечення зовнішньоекономічної діяльності/ І.І. Борисова: КНЕУ, 2010. — 72 с.
3. Зовнішньоекономічна діяльність підприємств: Навчальний посібник/ Ю.Г. Козак, Н.С. Логвінова, В.В. Ковалевський, та ін., за редакцією Ю.Г. Козака, та ін. - 4-те вид., перероб. та доповнене - Київ: Освіта України 2012.-300 с.